

Neuronové sítě 1 - Vrstevnaté neuronové sítě

18NES1 - 15. hodina, LS 2024/25

Zuzana Petříčková

7. dubna 2025

Co jsme probírali minule

Vrstevnatá neuronová síť (MLP) a algoritmus zpětného šíření (backpropagation)

- Učení vrstevnatých neuronových sítí a nastavení hyperparametrů
- Podrobněji o různých algoritmech učení
- Ukázky různých typů úloh
 - Binární klasifikace, klasifikace do více tříd, regrese, predikce časové řady (poslední úlohu jsme nedokončili)
 - Specifika jednotlivých úloh a příprava dat

Tento týden

- ① Dokončení příkladu (predikce časové řady)
- ② Neuronové sítě a zobecňování
 - Techniky pro porovnání modelů (obecně i v případě, že máme málo trénovacích dat)
 - Techniky pro prevenci přeučení
 - Ukázky a příklady
- ③ Úvod do konvolučních neuronových sítí

Praktické ukázky různých typů úloh

- binární klasifikace: Breast Cancer
- klasifikace do více tříd: MNIST
- regresní úloha: Wine quality
- **Predikce časové řady: Denní minimální teploty v Melbourne** - zbývá dokončit

Ukázka úlohy s časovou řadou: Min. denní teploty

- Dataset: Denní minimální teploty v Melbourne, roky 1981–1990
- Cíl: předpovědět teplotu následujícího dne na základě předchozích hodnot

Vlastnosti dat:

- 1 příznak (časová řada – teplota)
- Více než 3600 záznamů – dostatečné pro učení i testování
- Nejde o nezávislé vzory – potřebujeme zachytit časovou závislost

Použití posuvného okénka (sliding window):

- Pro každý vzor použijeme např. posledních 10 dní k predikci následujícího
- Tím vznikne tabulková reprezentace vhodná i pro MLP

Min. denní teploty – model a nastavení

Způsob přípravy vstupu:

- Výroba trénovací, validační a testovací množiny pomocí posuvného okénka (pro každou sadu jiné časové okno!)
- Normalizace vstupních hodnot (např. MinMaxScaler)

Nastavení modelu:

- Vstupní vrstva: počet neuronů odpovídá délce okénka (např. 10)
- Skryté vrstvy s ReLU / tanh
- Výstupní vrstva s lineární přenosovou funkcí (1 hodnota – předpověď teploty)
- Chybová funkce: MSE, metriky: MSE / MAE / RMSE

Pozorování:

- Abychom překonali referenční model, je třeba MLP vyladit
- Volba délky okénka ovlivňuje kvalitu predikce
- Model se může přeučit, pokud použijeme příliš komplexní architekturu

Shrnutí: Časová řada a metoda posuvného okénka

- 1 Časové řady neobsahují nezávislé vzory – při vytváření trénovacích, validačních a testovacích množin musíme respektovat časový kontext.
- 2 Metoda posuvného okénka umožní převést časovou řadu na trénovací množinu pro MLP.
- 3 Délka okénka (počet vstupních hodnot) je důležitý hyperparametr.
- 4 Na výstupní vrstvě používáme lineární funkci, jako u regrese.
- 5 Predikce časových řad lépe zvládají specializované architektury (RNN, LSTM), ale MLP s metodou posuvného okénka je jednoduchý a srozumitelný start.

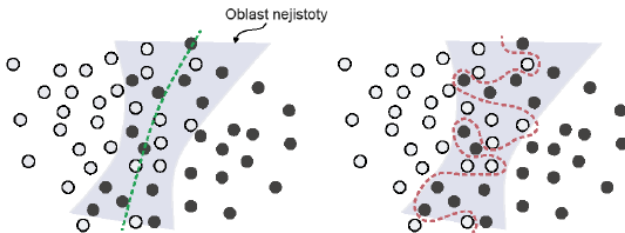
Shrnutí: Časová řada a metoda posuvného okénka

Možnosti rozšíření

- Vstupem modelu nemusí být pouze minulé hodnoty výstupu, ale i další hodnoty (např. jiné naměřené hodnoty - tlak vzduchu, vlhkost,...)
- Predikovat nemusíme jen jedno číslo (následující hodnota), ale hodnotu za delší časový interval / více hodnot

Schopnost neuronové sítě zobecňovat

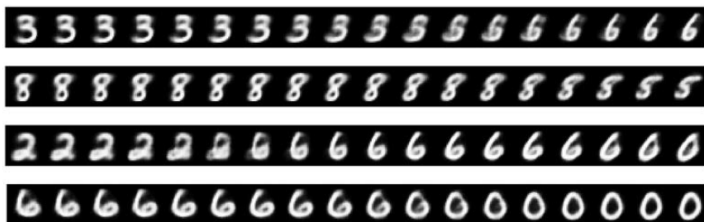
- schopnost dát správný výstup i pro data, co nebyla v trénovací množině
- Ukázka: správně naučený model vs. přeučený model:

F. Chollet: Deep learning v jazyku Python, obr. 5.5

Schopnost neuronové sítě zobecňovat

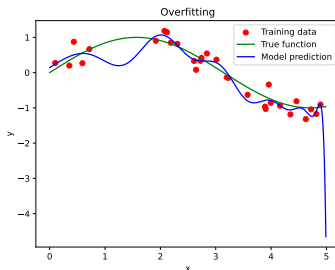
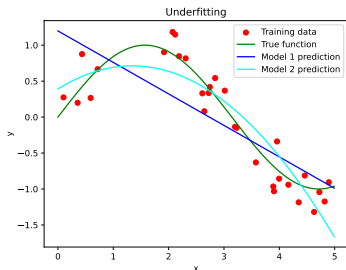
- hranice mezi jednotlivými třídami nemusí být snadno k nalezení:

F. Chollet: Deep learning v jazyku Python, obr. 5.7

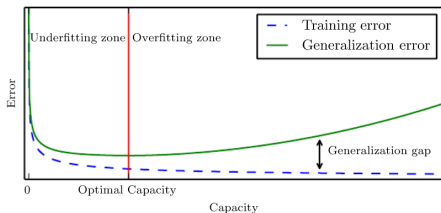
Schopnost neuronové sítě zobecňovat

- problematika nedostatečného naučení (underfitting) nebo naopak přeučení (overfitting) v případě regresní úlohy:

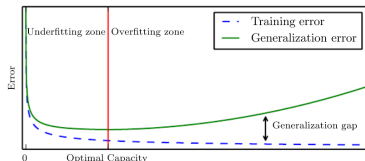
Schopnost vrstevnaté neuronové sítě zobecňovat

- záleží na architektuře sítě, zjednodušeně na počtu parametrů modelu, tj. **kapacitě**:
- Malý model
 - potenciálně chybné, ale stabilní predikce (pro různé trénovací množiny a počáteční hodnoty vah)
 - hrozí **underfitting** (model se nenaučil správně)
- Velký model
 - větší variabilita
 - hrozí **overfitting** - model se přeučil, špatně zobecňuje

Schopnost vrstevnaté neuronové sítě zobecňovat

- s **kapacitou** souvisí i **potřebná velikost trénovací množiny**:
- Malý model
 - potenciálně chybné, ale stabilní predikce (pro různé trénovací množiny a počáteční hodnoty vah)
 - hrozí **underfitting** (model se nenaučil správně)
 - **k naučení a správnému zobecňování potřebuje méně trénovacích dat**
- Velký model
 - větší variabilita
 - hrozí **overfitting** - model se přeučil, špatně zobecňuje
 - **k naučení a správnému zobecňování potřebuje více trénovacích dat**

Schopnost vrstevnaté neuronové sítě zobecňovat

Věta: Vztah mezi kapacitou a potřebným počtem trénovacích vzorů

- Pro síť s 1 skrytou vrstvou, počtem parametrů (vah a biasů) w a počtem neuronů h a s omezením pro generalizační chybu ϵ , je počet trénovacích vzorů N potřebných pro správné zobecňování:

$$N \geq \frac{w}{\epsilon} \log_2\left(\frac{h}{\epsilon}\right)$$

→ model nemůže dobře zobecňovat, jestliže

$$N < \frac{w}{\epsilon}$$

→ Pro požadovanou přesnost (Accuracy) alespoň 90 % je třeba vybrat alespoň $10 \cdot w$ vzorů

Generalizace u hlubších neuronových sítí

Vztah mezi kapacitou a potřebným počtem trénovacích vzorů

- **Rámcový odhad potřebného počtu trénovacích vzorů pro sítě s více vrstvami:**

Pro hlubokou síť s celkovým počtem parametrů w a požadovanou generalizační chybou ϵ platí:

$$N \geq O\left(\frac{w \cdot \log w}{\epsilon}\right)$$

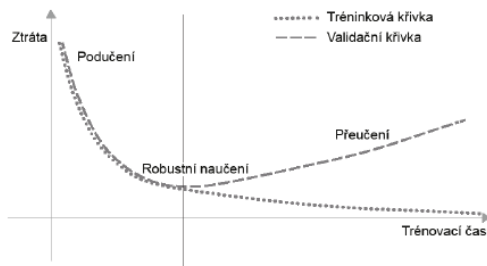
- S rostoucím počtem vrstev (a parametrů) roste i potřeba většího počtu trénovacích dat.
- Empiricky: často potřebujeme **řádově více trénovacích vzorů než parametrů**.
- Pro dobrou generalizaci je třeba buď:
 - použít dostatečně velkou trénovací množinu,
 - nebo použít vhodnou techniku pro zlepšení modelu zobecňovat

Jak měřit, zda model dobře zobecňuje?

Techniky založené na samplování

• Využití validační množiny dat

- trénovací množinu rozdělíme na dvě části: trénovací (např. 70 %) a validační (30%)
- model učíme pouze na trénovací podmnožině
- pomocí validační množiny odhadneme generalizační chybu

F. Chollet: Deep learning v jazyku Python, obr. 5.1

- Využití krosvalidace (např. k-násobná křížová validace)

Jak měřit, zda model dobře zobecňuje?

Využití validační množiny dat

Na co dát pozor při sestavování validační množiny dat

- Všechny tři množiny dat (trénovací, validační i testovací) by měly být stejně reprezentativní (např. obsahovat podobné procento vzorů z jednotlivých tříd)
- Pro časové řady: validační (a testovací) data by měla v čase následovat až za těmi trénovacími
- Pozor na redundance v datech (stejně nebo hodně podobné vzory v trénovací a validační či testovací množině) - mohou zkreslit výsledek

Křížová validace (krosvalidace)

- Umožní nám odhadnout, jak dobře model zobecňuje, obzvláště když je trénovací množina malá
- Zobecnění principu rozdělení dat na trénovací a testovací množinu
- Pomáhá detekovat overfitting / underfitting
- Umožňuje srovnání modelů nebo konfigurací hyperparametrů

Typy křížové validace:

- **Monte Carlo křížová validace** - vhodná pro středně velké datové sady - flexibilnější, náhodný přístup
- **K-násobná křížová validace** - vhodnější pro velmi malé datové sady - nezapomene na žádný vzor

Monte-Carlo křížová validace

Základní princip: opakované náhodné dělení

- ① Pro $i = 1, \dots, k$:
 - Náhodně rozděl trénovací množinu T na trénovací množinu T_1 a testovací množinu T_2 (např. v poměru 70:30)
 - nauč model na trénovací množině T_1 a použij T_2 jako testovací množinu
 - zaznamenej chybu modelu na testovací množině T_2
- ② Spočti průměr a směrodatnou odchylku chyby přes k pokusů (obvykle $K = 100$)

K-násobná křížová validace

- oproti Monte-Carlo systematicky (a deterministicky) pokrývá celá data (žádný vzor nevynechá)

Základní princip

- 1 Rozděl trénovací množinu T na k stejně velkých disjunktních podmnožin $T_1, \dots, T_k$
- 2 Pro $i = 1, \dots, k$:
 - nauč model na trénovací množině $T \setminus T_i$ a použij T_i jako testovací množinu
 - zaznamenej chybu modelu na testovací množině T_i
- 3 Spočti průměr a směrodatnou odchylku chyby přes k pokusů (obvykle $K = 10$)

Příklad

regularization_mnist.ipynb

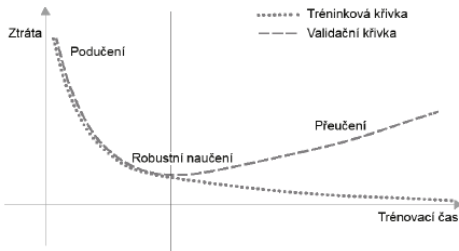
- Praktický příklad: datová sada MNIST (číslíce) a omezená velikost trénovací množiny
- Úkol: experimentujte s velikostí modelu a počtem vzorů v trénovací množině
- Sledujte, jak s klesající velikostí trénovací množiny (a s rostoucí velikostí modelu) roste chyba na validační a testovací množině dat (a tedy klesá schopnost modelu správně zobecňovat (nebo vůbec se naučit danou úlohu))

Jak zajistit, aby (hluboká) neuronová síť dobře zobecňovala?

- **Najít "optimální" architekturu** pro danou trénovací množinu (počet vrstev, neuronů, přenos. fce)
 - **Neural Architecture Search (NAS)**, př. knihovna AutoKeras
- **Zvětšit trénovací množinu** (data augmentation)
- **Feature engineering** (najít lepší, informativnější, vstupní příznaky)
- **Early stopping** - včas zastavit učení za použití validační množiny
- **Regularizační techniky**
 - **L1/L2 regularizace, Dropout, DropConnect**
 - Label smoothing (zašumění labelů)
- **Normalizace dat, vah, výstupů vrstev,....**
- **Transfer learning (přenesené učení) a Ensembling**
- **Hyperparameter tuning** (Grid Search, Random Search, Bayesian Optimization), př. knihovna Keras Tuner

Early stopping

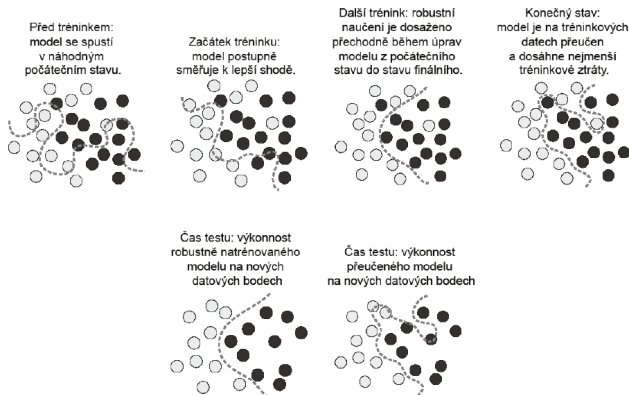
- trénovací množinu rozdělíme na dvě části: trénovací (např. 70-90 procent) a validační
- model učíme pouze na trénovací podmnožině
- učení ukončíme ve chvíli, kdy začne růst chyba na validační množině dat
- pozor: validační a testovací množina musí být na sobě zcela nezávislé!

Early stopping

158

Deep Learning v jazyku Python – Knihovny Keras, TensorFlow

Obrázek 5.10:

*Přechod od náhodného modelu k přeučenému modelu
a dosažení robustního výsledku jako mezistavu*

Regularizační techniky

Základní princip

- Přidávají k základní chybové funkci (např. E_{loss}) další penalizační členy:

$$E = c_{loss}E_{loss} + c_A E_A + c_B E_B + \dots$$

- **Occamova břitva:** Menší sítě s jednodušší, hladší funkcí lépe zobecňují.
- Existuje celá řada jednoduchých i sofistikovaných penalizačních členů.

Regularizační techniky

Weight decay, L2-regularizace (Werbos, 1988)

- asi nejznámější a nejpoužívanější penalizační člen:

$$E = \beta E_{loss} + (1 - \beta) \frac{1}{2} \|\vec{w}\|_2^2 = \beta E_{loss} + (1 - \beta) \sum_i w_i^2$$

i je index přes všechny váhy a biasy v síti

$\beta \in [0, 1]$ udává váhu jednotlivých chybových členů

- Adaptace vah podle:

$$w_i(t+1) = w_i(t) - \alpha \frac{\partial E_{loss}(t)}{\partial w_i} - \alpha_r w_i(t)$$

- V průběhu učení se snižují absolutní hodnoty vah
- Prevence paralýzy sítě
- Je možné ze sítě odstranit hrany s příliš malými vahami

Regularizační techniky

Lasso, L1-regularizace

- Umožňuje efektivněji vynulovat některé váhy:

$$E = \beta E_{loss} + (1 - \beta) \frac{1}{N_w} \sum_{i=1}^{N_w} |w_i|$$

- Adaptace vah podle:

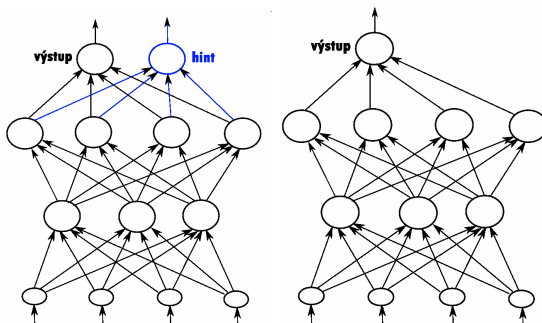
$$w_i(t+1) = w_i(t) - \alpha \frac{\partial E_{loss}(t)}{\partial w_i} - \alpha_r \text{sign}(w_i(t))$$

Přidání gaussovského šumu do trénovací množiny

- trénovací množinu rozšíříme o „zašuměné“ trénovací vzory
- má podobný efekt jako L2-regularizace

Učení s nápovědou

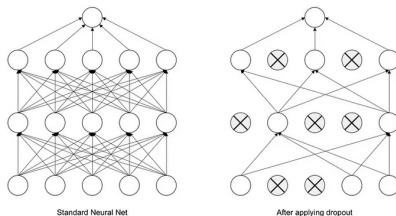
(Mostafa,1993; Suddarth,1990)

- Zvyšuje schopnost sítě zobecňovat a zrychluje učení.
- Vede k hladší funkci sítě, podporuje prořezávání.

Dropout (Srivastava et al., 2014)

- vysoce účinná metoda
- spočívá v náhodném vypínání (deaktivování) některých skrytých neuronů během učení
- při testování a používání modelu jsou všechny neurony aktivované
- implementované přidáním speciální **dropout** vrstvy za každou plně propojenou vrstvu

Srivastava, Nitish, et al. "Dropout: a simple way to prevent neural networks from overfitting", JMLR 2014

Normalizace

- Různé druhy normalizace: dat, vah, výstupů jednotlivých vrstev
- Často implementována pomocí speciálních vrstev
- **Batch normalization** – normalizuje napříč vzorky v batchi pro každý neuron (vhodné pro MLP, CNN)
- **Layer normalization** – normalizuje napříč neurony ve vrstvě pro každý vzorek (vhodné pro RNN, Transformer)
- Normalizace pomáhá zamezit problémům jako je saturace neuronů nebo mizející gradienty
- Normalizace celkově stabilizuje učení hlubokých sítí

Prořezávání vrstevnaté neuronové sítě

Myšlenka:

- Vyhodnocení, které části modelu jsou důležité
 - hrany
 - skryté neurony
 - vstupní příznaky
- Odstranění zbytečných částí modelu

Důvody:

- Zrychlení výpočtu, snížení prostorové náročnosti.
- Zlepšení schopnosti sítě zobecňovat, detekce a řešení problému s přeučením (overfitting)
- Vytvoření sítě s jasnou strukturou.
- Automatická detekce důležitých vstupních příznaků.

Prořezávání vrstevnaté neuronové sítě

Algoritmus:

- ❶ Naučíme model s dostatečně velkou architekturou.
- ❷ Dokud klesá chyba na validační množině (nebo dokud nepřekročí určitou mez):
 - ❶ Spočteme relevanci skrytých neuronů nebo hran.
 - ❷ Odstraníme nejméně relevantní neuron či hranu (neurony či hrany).
 - ❸ Doučíme síť.

Problémy:

- Výpočet relevance skrytých neuronů nebo hran.
- Strategie, jak odstraňovat neurony / hrany.

Prořezávání vrstevnaté neuronové sítě

Používané míry relevance (pro skryté neurony):

- **Součet vah z neuronu:** $W_i = \sum_j (w_{ij})^2$.
Nejjednodušší, ale účinná strategie.
- **Goodness factor:** $G_i = \sum_p \sum_j (y_i^p w_{ij})^2$
Zvýhodňuje neurony, ze kterých vedou hrany s velkou vahou a které aktivní jsou pro většinu vstupních vzorů.
- **Consuming energy:** $E_i = \sum_p \sum_j y_i^p w_{ij} y_j$
Zvýhodňuje neurony, které jsou často aktivní, a to společně s neurony v následující vrstvě.
- **Citlivostní koeficienty**
 $S_{ij} = \frac{\partial y_j}{\partial w_i}$ nebo $S_{ij} = \frac{\partial y_j}{\partial y_i} \dots$

Další techniky pro zlepšení zobecňování u hlubokých neuronových sítí

- **Label smoothing (zašumění labelů)** – pomáhá vyhnout se přílišné jistotě modelu tím, že mírně rozptýlí požadované výstupy
- **Transfer learning (přenesené učení)** - využití modelu předučенého na jiné množině dat
- **Ensembling** – kombinace více modelů zlepšuje stabilitu a přesnost predikcí ...

Praktické rady: co dělat, když náš model dobře nezobecňuje?

- Získejte lepší trénovací data nebo lepší příznaky
- Snižte velikost modelu, použijte adaptivní parametr učení, vylad'te hyperparametry
- Použijte dropout
- Místo dropoutu můžete pro větší modely zkusit použít Batch normalizaci a pro menší L2-regularizaci

Příklady

regularization_mnist.ipynb

- Praktický příklad: datová sada MNIST (číslíce) a omezená velikost trénovací množiny
- Ukázky základních technik pro zlepšení schopnosti modelu zobecňovat (early stopping, regularizace, dropout)
- Ukázka křížové validace

images_simple_mlp_autoencoder.ipynb

- Jednoduchý autoencoder (architektura, kdy je vstup a požadovaný výstup stejný)
- Ilustrace toho, jak může učení ovlivnit regularizace (zde - rozšíření trénovací množiny o další vzory)
- Zkuste experimentovat s trénovací množinou i s počtem neuronů a podívejte se na výsledky

Dobrovolný úkol

`images_simple_mlp_autoencoder.ipynb`

- Použijte vlastní obrázky nebo fotografie a upravte notebook tak, aby výrazně pozměnil jejich barevnost (ale jinak než v původním notebooku)
- Zvolte si vlastní trénovací obrázek a vlastní rozšíření trénovací množiny
- Je možné, že bude třeba nastavit počet neuronů ve skryté vrstvě na míru danému obrázku.
- Pošlete mi pozměněný notebook, původní a pozměněné obrázky.